

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 777/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], [REDACTED], pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 312/2009 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 312/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Aj keď to sťažovateľ v petite sťažnosti neuviedol, z jej obsahu sťažnosti je zrejmé, že namieta postup okresného súdu v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že ako žalobca je účastníkom v záhlaví označeného konania vedeného na okresnom súde, v ktorom sa domáha od Slovenskej republiky v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky náhrady ušlého zisku a nemajetkovej ujmy. Poukazuje na to, že napriek nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014, ktorý vyslovil v súvislosti s postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušenie ním označených práv a prikázal konať bez zbytočných prietáhov, okresný súd tento príkaz nerešpektuje a nekoná sústredene ani efektívne.

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a aby okresnému súdu prikázal konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov.

Ďalej sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 7 000 € a úhradu trov konania.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že priebeh napadnutého konania v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014 bol takýto:

- 18. júl 2014 – pokyn zákonného sudcu na pripojenie súvisiaceho súdneho spisu,
- 22. júl 2014 – pokyn zákonného sudcu na vyhotovenie kópií z predloženého súdneho spisu,
- 9. september 2014 – okresný súd nariadil pojednávanie na 27. október 2014,
- 23. september 2014 – žiadosť okresného súdu o predvedenie sťažovateľa na pojednávanie z výkonu väzby,
- 17. októbra 2014 – podanie sťažovateľa, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu, že nie je oboznámený s listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise,
- 27. októbra 2014 – okresný súd žiadosť o predvedenie sťažovateľa na pojednávanie zrušil a súčasne nariadil termín pojednávania na 16. marec 2015,
- 16. marec 2015 – pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu vyžiadania súvisiaceho exekučného spisu,
- 11. september 2015 – pojednávanie sa neuskutočnilo, pričom sťažovateľ sa ospravedlnil pre kolíziu s iným pojednávaním,
- 8. december 2015 – sťažovateľ bol na pojednávaní prítomný, ale pojednávanie bolo odročené z dôvodu opätovného vyžiadania súvisiaceho exekučného spisu,
- 5. apríla 2016 – právny zástupca odporcu namietol litispendenciu, pričom sa zaviazal námietku predložiť aj písomne,
- sťažovateľovi bolo uložené doručiť okresnému súdu stanovisko k predmetnej námietke a spresniť špecifikáciu svojho návrhu.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

8. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

9. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa smerujúcom proti postupu okresného súdu (v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014), ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 26 C 312/2009.

10. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže podľa štandardnej

judikatúry ústavného súdu vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

11. Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

12. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

13. Z prehľadu priebehu napadnutého konania v období po náleze ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014 vyplýva, že postup okresného súdu nebol síce úplne optimálny, ale bol v zásade plynulý s úsilím odstrániť nepresnosti podaného návrhu tak, aby bolo možné rozhodnúť v merite veci. Z uvedeného dôvodu okresný súd v priebehu roka 2014 a čiastočne aj v roku 2015 zabezpečoval pripojenie s vecami súvisiacich súdnych spisov a oboznamoval sa s dôkazmi, ktoré sa v nich nachádzali.

V sledovanom období okresný súd nariadil šesť pojednávanií, z ktorých tri sa neuskutočnili z dôvodov na strane s'ťažovateľa. V čase, keď bolo pojednávanie nariadené na 27. október 2014, sa s'ťažovateľ nachádzal vo výkone väzby, pričom okresný súd požiadal o predvedenie s'ťažovateľa na pojednávanie, termín pojednávania bol však zrušený z dôvodu, že s'ťažovateľ nebol oboznámený so všetkými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise. Aj pojednávania nariadené na 11. september 2015 a 11. október 2016 sa neuskutočnili pre kolíziu termínu s termínom iného pojednávania, ktorého sa s'ťažovateľ zúčastnil, a druhé z dôvodu opatrovania chorého syna s'ťažovateľa.

14. Ústavný súd poukazuje na to, že uvedené dôvody na strane sťažovateľa mali podstatný vplyv na predĺženie napadnutého konania v sledovanom období, pričom okresný súd postupoval vo veci v zásade plynule a aj v súčasnosti vo veci koná, keď termín pojednávania nariadil na 20. január 2017.

15. Ústavný súd konštatuje, že aj keď obdobie konania po náleze sp. zn. I. ÚS 30/2014 zo 7. mája 2014 nie je úplne bez prietáhov, ich intenzita však nie je taká, že by v jej dôsledku došlo k porušeniu v sťažnosti označených práv sťažovateľa. Ústavný súd preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

16. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

17. Ústavný súd v závere pripomína, že ak by napadnuté konanie okresného súdu pokračovalo a v jeho ďalšom priebehu by dochádzalo k neospravedlňiteľným prietahom, sťažovateľ môže podať na ústavnom súde novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2016